

«Η ισλαμική τρομοκρατία» ή «η εκδίκηση του Ισλάμ»;

» «Η ισλαμική τρομοκρατία» παρακολουθεί τις επιθέσεις των τζιχαντιστών από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 μέχρι το Παρίσι και τις Βρυξέλλες. Είναι το πρώτο βιβλίο μιας «διλογίας» του Σταύρου Λυγερού που θα μπορούσε να έχει τίτλο «Η εκδίκηση του Ισλάμ» και θέμα τις συνέπειες της στρατηγικής των νεοσυντηρητικών του προέδρου Μπους για «αναμόρφωση» της Μέσης Ανατολής μέσω στρατιωτικών επεμβάσεων.

Όπως στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ, έτσι και στη Λιβύη αργότερα αποδείχθηκε περίτρανα ότι η Δύση εύκολα ανατρέπει ανεπιθύμητα καθεστώτα, αλλά είναι ανίκανη να εδραιώσει βιώσιμες εναλλακτικές λύσεις. Το πρακτικό αποτέλεσμα είναι ότι ένα μεγάλο τμήμα της Μέσης Ανατολής έχει «κρευστοποιηθεί» πολιτικά, γεγονός που άνοιξε τον ασκό του Αιόλου.

Ο πρώτος «άνεμος» που ξεχύθηκε είναι η επέκταση και γενίκευση της ισλαμικής τρομοκρατίας, η οποία και αποτελεί το αντικείμενο του παρόντος τόμου. Μπορεί οι επιθέσεις που ακολούθησαν την 11η Σεπτεμβρίου 2001 να μην ήταν τόσο εντυπωσιακές και να μην είχαν τις διαστάσεις εκείνου του πλήγματος, αλλά είναι αλληπάλληλες και πολύνεκρες. Κυρίως, όμως, έχουν εμφυτεύσει τον φόβο και έχουν διασπείρει την ανασφάλεια στους κατοίκους των ευρωπαϊκών μεγαλουπόλεων. Με αυτή την έννοια δεν συνιστούν μόνο ασύμμετρο πόλεμο. Συνιστούν και μία εκδοχή διαρκούς ψυχολογικού πολέμου εναντίον των απλών πολιτών.

Ο δεύτερος «άνεμος» που ξεχύθηκε είναι η διόγκωση των προσφυγικών - μεταναστευτικών ροών με αποκορύφωμα το τσουνάμι του 2015-16. Αυτό αποτελεί το αντικείμενο του διδύμου τόμου με τίτλο «Η ει-

σβολή των αμάχων», ο οποίος θα εκδοθεί τον Ιούνιο.

Μπορεί οι δύο «άνεμοι» να είναι πολύ διαφορετικοί μεταξύ τους, αλλά κατά μία έννοια συνιστούν δύο μορφές εκδίκησης του Ισλάμ. Από την Ευρώπη βιώνονται ως παράλληλες κρίσεις που προστίθενται στη χρόνια πλέον οικονομική δυσπραγία και συνδυασμένα απειλούν με αποδιάρθρωση το ενοποιητικό εγχείρημα.

Στα πρώτα κεφάλαια αυτού του τόμου παρουσιάζεται το ναυάγιο της νεοσυντηρητικής στρατηγικής. Ναυάγιο που υποχρέωσε τις ΗΠΑ να εγκαταλείψουν το «αυτοκρατορικό» όνειρο και μέσω του προέδρου Ομπάμα να προσαρμοστούν στο αναδυόμενο πολυπολικό διεθνές σύστημα.

Το βήμα πίσω των Αμερικανών επέτρεψε τη διπλωματική, αλλά και στρατιωτική παρέμβαση άλλων δυνάμεων με αντίθετες στοχεύσεις. Αφενός αυτός ο ανταγωνισμός, αφετέρου η ανομολόγητη νεοψυχροπολεμική στάση της Δύσης άφησαν χώρο για την ταχύτατη ανάπτυξη και επέκταση του Ισλαμικού Κράτους.

Κρίσιμο ζήτημα στην ανάλυση είναι η ανάδειξη της ασυμβατότητας του ισλαμικού φονταμενταλισμού με τις ανοικτές δυτικές κοινωνίες. Ασυμβατότητα, την οποία τόσο το κύριο ρεύμα στην Αριστερά όσο και οι μεταμοντέρνοι φιλελεύθεροι παρακάμπτουν με εξόφθαλμο δογματισμό. Το γεγονός ότι ο ισλαμικός φονταμενταλισμός λειτουργεί ως προθάλαμος και δεξαμενή στρατολόγησης για την ισλαμική τρομοκρατία μάς εξηγεί και το πώς γεννημένοι στην Ευρώπη νεαροί μουσουλμάνοι μεταλλάσσονται σε αποφασισμένους να θυσιαστούν τζιχαντιστές.

Δ.Χ.